

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine: Italijanska kraljevina: Celo leto Lir 10.—
Pol leta Lir 5.— Tri mesece Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglasi: Oglasi na drugi strani Lir 1.— za vrsto. — Mali oglasi Lir 0.05 za besedo. — Znižane cene za letne naročnike.

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Kandidati jugoslovenske stranke

Torej sedaj ni nobenega dvoma več, kdo bode nastopal pri bodočih državno-zbornskih volitvah.

Kakor smo sumili, tako je prišlo. Odvetniki so v cvetju in nekaj slamnjakov poleg njih.

Kako je odvetnikom poslanstvo na srcu, dokazuje dovolj dejstvo, da kandidira Dr. Wilfan na dveh mestih.

Nekaj povsem novega v Italiji pa je kandidatura Virgilija Ščeka, katoliškega duhovnika. Baje se je dolgo časa dvomilo, je-li bi se ga pustilo kandidirati ali ne, ker se je opravičeno sumilo, da v Italiji duhovniki ne morejo kandidirati v državnem zboru.

Dejanski imamo pred seboj nebroj razsodb, ki ne dopuščajo nikakega dvoma, da duhovnik, ki izvršuje »verske funkcije« (funzioni sacerdotali), ne more biti izvoljen državnim poslancem. In sicer vtemeljujejo italijanski upravniki zadevo na sledeči način:

«Posvetne funkcije morajo biti popolnoma ločene od verskih, da se onemogoči nadvladje teh poslednjih. So vsled tega neizvoljivi »vsi duhovniki«, katerikoli verskega izpovedanja, pripoznanega ali dopuščenege od države, ako izvršujejo svečeniška opravila.

Disciplina in pokorščina, ki se jej morajo podvreči duhovniki napram svojim predpostavljancem, jih zamoče namreč spraviti v protislovje z dolžnostmi, ki jih imajo napram državnim oblastim, iz česar nastaja nemogućnost, da bi istodobno zastopali prve in druge funkcije brez nobene navskrižnosti.

Ako pa bi duhovnik ne izvrševal svečeniških opravil bodisi iz lastnega nagiba ali na ukaz cerkvene oblasti, od katere je odvisen, postane seveda izvoljiv.

Tako je bilo v Italiji vedno pravno stališče v zadevi volilne možnosti duhovnikov. Kolikor nam je znano izvršuje Virgilij Šček še vedno svečeniška opravila, ako ni vrgel duhovske suknje tik pred volitvami v koprive oziroma, ako ga ni tržaški škof suspendiral »a divinis«.

Seveda pa, kakor hitro nastopa jugoslovenska stranka na parlamentarnem polju, je njeno prvo delo teptanje italijanskega prava in tiho podtikanje avstro-jugoslovenskega mišljenja, ki ne vidi sicer nobene krivde v tem, da hoče vsiliti italijanski zbornici do sedaj še neznan elementov.

Ako pa hoče ostati italijanska zbornica na stališču pravice, mora verifikacijski odsek Ščekovo volitev razveljaviti. To pa komaj čaka jugoslovenska stranka, do

zažene svoj hrup in vrišče o nasilju.

Kaj fašisti! Nasilje zakona je postalo normalno in nihče se temu nima čuditi. To je »obramba« pravi, oni in v znamenju obrambe je dovoljeno vse to, česar posameznik kot državljan ne sme storiti.

Mislili smo, da hoče dati jugoslovenska stranka tistim, ki so na dnevnem redu, zgled zakonoljubja, pa smo se motili. Velja politika »zob za zob«.

V ostalem imamo le še opaziti, da je iz tega prvega namigljaja že razvideti, kako struno se bode udarilo.

Posledice seveda ne bode izostale. Na prapor zapisana avtonomija postane pravcata »oslova senca«, za katero se bodo bili slovenski zastopniki desetletja in desetletja.

Ker pa zadostuje za narodno mišljenje boj in boj, bodo našli backi to politiko popolnoma v redu.

Čim bolj jih bode žgalo, tim bolje se bodo počutili. Ko se nam bodo jemale zadnje narodne svobode pod pretvezo, da nočemo priznati italijanske suverenitete, bode rajalo in besnelo narodnjaštvo, a naše ljudstvo se bode pogrezalo v bedo.

Take izvidike nam nudi ekstremna plat slovenske narodnjaške politike, ki obeča Slovencem boljše dneve »kot so pod črne zemlje krilom«.

Seveda taki nismo, da bi videli radi Slovence »pod črne zemlje krilom«, toda »svobodnih dnevo« v smislu narodnjaške politike naša generacija kljub »močni« politiki ne bode ušakala.

Pač pa je mnogo sredstev, s katerimi bi se mogel naš položaj zdatno izboljšati in dali smo dovolj migljejev onim, ki so nas pazljivo čitali.

Dobro vemo, da ta trenutek ni še prišel, toda s tem ni še rečeno, da se časi ne bodo spremenili in ta sprememba ne bodo v kvar našemu ljudstvu.

V tem znamenju pa moramo vstrajati in čakati drugih časov.

„Svitli žarki“

Program jugoslovenske stranke, ki hoče nastopati pri volitvah dne 15. maja, ni Bog ve kako obsežen in jasen.

»Goriška straša« govori o nekakšni avtonomiji, ne da bi se pa hotelo ljudstvu pojasniti v čem ta avtonomija prav za prav obstoja, oziroma z drugimi besedami povedano, ne ve se, je-li gre za narodno ali upravno avtonomijo; oboje je sicer tesno skupaj zvezano, ali vendar bi prišlo v praksi do

prememb, ako bi se hotelo povdarjati takozvano narodno artonomijo.

Mi smo jako veliki dvomljivi avtonomije, ker vemo kako se pripravlja italijanska vlada, da bi popolnoma uveljavila svoje sisteme v novih deželah, toda izključeno ni, da bi bila prisiljena spoštovati našo upravo, kedar bi bili dani gotovi pogoji, ki bi mogli italijanske vladne činitelje prepričati, da slone na isti naši bodoči dobri in slabi odnošaji z italijanskim narodom.

Te pogoje bi morali nesti naši bodoči slovenski zastopniki v Rim, ako bi hoteli slišati pravi odmev. Toda že danes si lahko mislimo, kako bodo hiteli zastopniki jugoslovenske stranke protestirati in zahtevati, kar bode vladne činitelje le še bolj utrdilo v svojem odporu proti vsaki avtonomiji. Tako bodo dosegli slovenski volilci baš nasprotno od tega, kar bodo naši ljudje z volivnicami v rokah zahtevali dne 15. maja t. l.

Čisto naravni račun je namreč ta, da se v znamenju nasilja ne more roditi drugega kakor nasilje, pa naj bo proglašeno še največja svoboda.

Le-ta zlata beseda, ki omanelja takorada človeka, ima kakor vsaka stvar na svetu, le oni pomen, ki se jej daje.

Prvotni pojem svobode je bil gotovo brezoseben, to se pravi, da je tolmačil vsakdo svobodo kot nekako svetost vsakega posameznika ali pravico delovanja v mejah svojega delokroga, ne da bi kršil pravice svojemu bližnjemu, ampak jih do najvišje dopustne mere respektiral. Časi, v katerih živimo so baš nasprotno od te svobode, ki si jo tolmači danes vsak v mislu, da je svoboda vse to, kar more storiti sebi dobrega, četudi je v kvar državi in svojemu bližnjiku.

Egoizem v svobodi je postal brezmejen. Krivice, ki se vsled tega dogajajo, so brezmejne. Bodočnost proti kateri korakamo, je meščenska vojna. Rešitev, za katero bomo na kolenih Boga prosili, je absolutizem ali vničenje vsake osebne svobode.

Tak je danes družabni položaj, v katerem se razvija naša slovenska in neslovenska politika, ki je tako kakor vse drugo popolnoma podlegla splošni psihologiji svobode in imperijalizma.

Volilce vabi na volišče da dosežejo ono silo, ki omogoči, da posijejo na našo zemljo zopet oni »svitli žarki«.

Nobenemu pa ne more ujeti, kaj se hoče natvegati ubogemu ljudstvu s »toplím solncem« in »svitlimi žarki«. Ti gospodje hočejo za vsako ceno vzdržati vojno mišljenje. »Toplo solnce« naj bi bil krvavo klanje, »svitli žark« — blisk in udarec granate, novo razdejanje naših krajev, beda in begunstvo, vse to tvori program jugoslovenske narodne stranke v Julijski Benečiji, ne da bi se najmanje oziralo na možnosti izida.

Računa se na to in na popolen uspeh, ne da bi se vprašalo v kakem trenutku postane dejstvo program jugoslovenske narodne stranke. »Naj stane, kar hoče«, poskušati je treba, to je stalno geslo in za tem mora drveti — narod.

«Ne!» pravi razum; kdorkoli se hladno zaveda resničnega položaja v katerem plove, ne bode zgubil nade, da je možno življenje brez vojne, ker vidi kaj nam je prinesla svetovna vojna! In ta bode uvidel tudi sam pri sebi, kaj mu je storiti ako noče, da mu bodo tirali sinove in vnuke na krva torišča, kjer ni rešitve ne zmage.

Uradna učiteljska konferenca v Gorici

V predzadnji številki pod tem naslovom je bilo omenjano, da je ravno financijelnost za vzdrževanje naših šol in učitelstva za naše gospodarstvo zelo važno vprašanje, o čemer nam je posebej izpregovoriti.

Ako primerjamo bilance okrajnih šolskih svetov Julijske Benečije izza predvojne dobe, nam ne bo težko zaslediti občutne primanjkljaje, ki niso bili nikdar kriti niti z visokoprocentnimi davčnimi prispevki od strani davkoplačevalcev in niti z državnimi prispevki. Takó je goriški okrajni šolski svet vsled tega in pa spričo Pinžger-Rozinove afere zabredel v milijonske dolgove, odkoder nihče ne ve se-li bo keoaj in na kak način izkopal.

Že v predvojni dobi so se našim davkoplačevalcem nalogale šolske doklade v najvišji meri, medtem ko naši furlanski sosede so z lahkoto plačevali prispevek za šolstvo, in to ker v njih okrajih so jim priskočili na pomoč v tem oziru mnogoštevilni industrijalci in veletržci. In sedaj? — Kar se tiče davkov na splošno, menda prav nič ne zgrešimo, ako pravimo, da se ti zelo občutno pomnožijo, kakor pač po vseh po vojni prizadetih evropskih državah, tako da naši davkoplačevalci bodo gotovo dvakrat in tudi višje davke plačevali, nego pred vojno.

Ako tedaj napravimo zao-krožen proračun, oziraje se pri tem na približno petkratno višji izdatek za šolo in učitelstvo, ki ga sicer sedaj krije skoro povsem država, pridemo do zaključka, da bi naš okraj v sedanjih okolištinah in v sedanjih obliki mogel vzdrževati s svojimi davčnimi prispevki šolstvo jedva kaka dva dobra meseca v letu, a v ostalih desetih mesecih bi se moralo vsled tega zapreti šole, šolsko deco zapoditi na cesto pohajkovat ter učitelstvo poslati na brezplačno »letovišče«. Nič boljše, ali še celo slabše bi se godilo vsem drugim slovenskim okrajem. To je, žal gola resnica s katero se je treba na vsak način spoprijazniti dru-

gače kot pa srborita in sentimentalna idejalnost, ki pri splošnem gospodarstvu prav nič ne hasne, pač pa utegne na vseh koncih in krajih le škodovati dobri stvari.

Mi zastopamo vselej in povsod našo zmerno politiko z jasno začrtanim gospodarsko-smotrenim načelom: kot Slovenci zahtevamo v prvi vrsti vse naše narodne pravice, vendar pa nam je venomer gledati na to, pa se kolikor mogoče gospodarsko podkrepimo, kar bo prvi predpogoj tudi za naš narodni obstanek. In ravno zato, draga gospoda, se nikakor ne strinjamo z vašo politiko, ki ima za načelo od prve do zadnje pičice: »Vse naj hudič vzame, ali naša mora veljati! Nam ne bo nihče komandiral!« To so dalekosežne besede, ki bogzna kedar bodo zamogle imeti tako zle posledice, da si ne morete niti oddaleč predstavljati, četudi bi se pozneje ukrenilo s politiko na zmernejšo pot. Kajti izgubljenemu zaupanju se ne da kar namah zopet pridobiti, in to mogoče s par frazami v znamenju spreobrnjenja, zakaj to je najdražja in jako delikatna stvar na svetu!

Brez šole bi bili kot riba brez vode. Torej šola nam je neobhodno potrebna, osobito pa v sedanjih razmerah, kot nikdar poprej, ako ne bi hoteli videti naših ljudi le z metlo po konjskih hlevih. Uverjeni smo, da z zdravo in temeljito predpripravo naše dece za bodoče življenje bomo mogli premostiti vse težkoče in streti vse ovire, ki so nam nametane na pot v prihodnjosti. Toda vprašanje: kako ohraniti in sicer dobro šolo, nam sili v ospredje, in to tudi v slučaju, da bi nam država odtegnila zdanjo podporo za vzdrževanje šolstva; zakaj mi moramo biti na vse pripravljeni, posebno pa če pomislimo, na dejstvo, da je naša država skrajno obremenjena. — Mari še mislite, da bi se dalo v tej stvari odpomoči z združenjem cele Julijske Benečije z narodno administrativno avtonomijo? Fakti govore, da ne. Tedaj družega nam ne preostaja, kot da se ponovno zahvalimo sedanjim razmeram, ako dosežemo skupni deželni šolski fond Goriško-Gradiščanske.

Nadalje bi bila še jako važna točka dnevnega reda o rednem vsakdanjem pohajanju šole šoledolžnih otrok do izpolnjenega 14. leta. Za tem se je že v predvojni dobi stremilo, ali odpor proti tej udeležitvi se je vselej pojavil še celo od strani onih, ki so drugače zahtevali z besedami temu sorazmerno izobrazbo njihovih otrok, z eno besedo: zahtevali so, da bi imeli zelo izobražene otroke s kolikor mogoče manjšo šolsko obveznostjo. In bojimo se, da se tudi za takrat isto zgodi, ako ne nastopi država s krepko voljo in odločnim korakom proti vsakemu cincanju in zasliševanju starokopitnežev, katerih ni še spravila v »pošten

in zaluzen» pokoj niti preporodna povelja doba.

Z ozirom na gospodarsko važnost nekaterih točk dnevnega reda te konference se ob priliki zopet povrnemo k stvari.

Angleška stavka.

V divjem volilnem navalu se je vže pozabilo na angleško stavko rudarjev, ki traja še vedno dalje, dasi pospada odpora moč rudarje od dneva do dneva.

Prvotno je bil položaj sila kritičen, ker so rudarji žugali s poplavljenjem in zažiganjem premogovnikov, a pozneje ko se je stavka organizirala in so dobili rudarji upanje na zmago, to jo na podražavljenje premogovnikov. se je položaj ustalil na točki, da se rudnikov tekom pogajanj ne opustoši. Pričela so širokopotezna pogajanja med vlado, lastniki rudokopov in rudarji. Posegel je vmes parlament, pogajala se je vlada, odredila je vse potrebno, da bi porazila rudarje, a vse zastoj. Kriza se je pojstrela od ure do ure, ker so rudarji menili, da dobe zaveznike pri železničarjih in delavcih prevoznih podjetij.

Govorilo se je o trozvezi, ki da bode z lahka izsilila zmago in rudarji so se vzajemno spodbujali s svojimi zavezniki. Med tem je odpor vlade in industrijalcev nadaljeval. Vlada je organizirala vse razpoložljive moči, da bi odvzela rudarskemu gibanju vsak upliv na javno in zasebno življenje, kar je spravilo seveda rudarje v tako stisko, da so zahtevali od svojih zaveznikov, da morajo v stankanje.

Toda tu je začel poraz. Zavezniki so odpovedali. Po dolgem cincanju ni prišlo do nikakega skupnega nastopa trozveze, narveč rudarji so zašli polagoma sami v kritičen položaj in bati se je bilo, da se opusti v rudnikih še zadnje delo, ki se je vršilo po nekod v pumpanju vode iz premogovnikov.

Prirejali so obupne shode, v katerih se je žigosalo izdajsko postopanje delavcev pri prevoznih podjetjih in železničarjev. Seveda se položaj s tem nikakor ni poboljšal, ampak nade za rudarsko zmago so postajale vsak dan manjše; do danes niso še došla podrobnejša poročila, na kateri točki se srečati obe stranki v sporazumu.

O kaki absolutni zmagi rudarjev oziroma o nacionalizaciji ali podražavljenju rudnikov ni nikakega govora. Svet hoče v stare čase in odpreti vrata na široko trgovski konkurenci.

Nemška zadeva

Nemška zadeva oziroma spor med zavezniki in Nemčijo radi tolmačenja nekaterih klavzul versailske mirovne pogodbe, je že starega datuma.

Znano je, da so se delegati na londonski konferenci razšli brez nobenega sporazuma. Nemci niso hoteli ponuditi zaveznikom vsega plena, ki so ga le-ti zahtevali pod naslovom povračil.

Predolgočasno bi bilo tukaj spuščati se v podrobnosti nesporazumljenja, ki obstoja v tem, da so zavezniki zahtevali od Nemčije skorda nemogoče stvari,

Nemčija pa je zopet ponujala zaveznikom očitno manj kakor predvideva versailska mirovna pogodba.

Da bi se Nemčija potegnila na lahko iz zagate, ali bolje, da bi se obranila nadaljnih okupacij nemškega ozemlja, za kar se je ententa že pripravljala, je zaprosila Zjedinjene države ameriške, da bi nastopile kot razsodilec.

Toda novi predsednik ameriških zjedinjenih držav Harding Nemcem ni hotel na ied.

Odklonil je jednostavno vsak arbitrat, obljubil pa svoje posredovanje, da pride zopet do pogajanj med Nemci in zavezniki.

Po tem malem porazu nemške šahovske poteze, so videli Nemci, da se imajo zanesti le na se. Posledica temu je bila, da je nemška vlada odposlala angleški jako prijazno noto, v kateri se dala, kakor da bi ji bilo silno na tem ležeče, da se vpostavijo med Nemčijo in zavezniki prijateljski odnosi.

V tej noti so stavljeni tudi novi predlogi, na podlagi katerih se otvorijo bajé zopet nova pogajanja.

Bilo je skrajni čas, kajti Francija je že zopet brusila sablje in klicala nove letnike pod orožje.

Tudi francoski parlament je kazal svoje navdušenje za zasledbo novih nemških pokrajin, kar je gotovo ganilo Nemce v toliko, da so pohiteli z novimi predlogi. Tako se predvideva zopet «konference», ako ne prekipe francoska vojna duševnost, ki stremi vedno po nadaljnjih vojaških represalijah.

Volilni boji v Italiji

Od pondeljka sem stopa volilni boj v odločilno stanje; vse stranke so že predstavile svoje kandidate, ki so pričeli proglaševati svoje programe.

Malo dni nas loči še od osodolnega dne, radi česar je pričakovati postopne pojstritve volilnega boja.

Skupno je bilo predloženih 195 list v 40lih volilnih okrajih. Kostitucionalne stranke so se skušale povsod združiti.

Unitarci so predložili svoje kandidate v 38lih volilnih okrajih. Le v mestu Girgenti in Zadrug socialisti ne nastopajo. V nove liste ni več prišlo nekaj starih poslancev kakor n. pr. Buggini in Marangoni, ki je baje dosti držal na svoje poslanstvo. Toda očita se mu zadnji čas preveliko popustljivost in potutritjenost, češ, da se je v težkih urah skrival mesto, da bi pridno agitiral za stvar socialistov v pokrajini Ferrara.

Tudi komunisti so predložili v mnogih krajih svoje liste, če ne radi drugega za to, da pokazejo, da so.

Ljudska stranka je predložila svojo listo v 32lih volilnih okrajih. Tudi med temi je izpadlo mnogo bivših poslancev. Skupina, ki se je odcepila od stare stranke, je postavila lastne kandidate v Mantovi. Nazivlja se sedaj katoliška zveza in si je zbrala kot znamenje klas. V Veroni pa se nazivljajo isto listo krščansko.

Izmed 195 kandidatnih list je razvidno, da je devetero italijanskih mest, ki kandidirajo enega samega kandidata.

V obče je opaziti, da je opustilo prav mnogo starih poslancev misel na novo kandidaturo.

Volilni boji se seveda izražajo v navadnih spopadih med fašisti in socialisti. Do prav ojstrega nastopa je prišlo v Torinu, kjer je bil vojni pohabljenec fašist umorjen. V povračilo so fašisti napadli in sežgali delavsko zbornico.

Še hujši pa je bil boj v sicilijanskem mestu Caltanissetta. V nekem boju je bil ubit šestnajstleten dijak; ko so ga pokopovali in sta držala govor dva poslanca, je nekdo oddal nekaj strel v množico. Nastala je taka panika, da je ljudstvo zbežalo kakor divje na vse strani in poteptalo pri tem dva starčka in dva otroka, ki so obležali mrtvi na izpraznjem trgu.

Novi dogodki na Reki

Konečno je prišlo na Reki do zopetnih volitev. Kakor je bilo pričakovati je zmagala avtonomska Zanellova stranka.

Dobila je okroglo 2700 glasov več kakor aneksionistična stranka.

S tem je bil zadan smrtni udarec vsem naknadnim naporom, da bi ostal na Reki vsaj D'Annunzijevo duh.

Da je prišlo do tega je prav lahko umljivo, ker so prišle pri teh volitvah do besede vse stranke.

Le globokega obžalovanja je zopet vredno, da je prišlo do krvavih spopadov med pripadniki avtonomaše in aneksionistične stranke. Bilo je 11 ranjenih in četvero mrtvih.

Karabinirji so le z veliko težavo ločili razgrete meščane, nato pa je moralo vkorakati italijansko vojaštvo, da je vzdržalo mir in red v mestu.

Bajé se vršijo še vedno pogajanja med strankami, da bi se našel nekaj «modus vivendi». Dosedanja mestna vlada je namreč odstopila, Zanella pa je odpotoval zopet v Rim.

Nekateri poluradni italijanski šasopisi so mnenja, da pripozna italijanska vlada na Reki dovršeni čin.

V zadnjem hipu je botela fašistična stranka položaj zopet preobrniti v prilog stare aneksionistične vlade.

Oddelek fašistov in legijonarjev je zasedel mestno hišo in in proglasil novo provizorno vlado, ki stopa v stari program.

Vojaštvo pa je mestno hišo obkolilo in v zadnjem trenutku se poroč, da jo ta vlada zopet odstopila.

Konečno je stopil na čelo reške mestne uprave odvetnik Bellasich, ki je baje dal potrebna jamstva za ohranitev italijanstva na Reki.

Drugače pa vlada na Reki smrtna tišina, delo počiva povsod, dokler se ne razjasni politični položaj.

Domače vesti

Deželna komisija za pregledovanje zadrug in konsumnih društev v Trstu. — Generalni civilni komisariat za Julijsko Benečijo naznanja:

Vsa društva, kar jih je v deželi in se jih tiče, zlasti, 1. konsumne zadruge, 2. avtonomni konsumni zavodi in 3. zveze in konsorciji konsumnih zadrug in društev se v drugič

pozivajo naj vložijo do 30. aprila pri tajništvu komisije v aprovizacijskem uradu kr. gen. civ. komisariata v Trstu prošnjo, da se jim poveri neposredno preskrbovanje z živili, ki jih nabavlja in nadzoruje država. Prošnji se morajo priložiti sledeče listine: 1. Ustanovna listina in vse listine, iz katerih je razvidna kakršnakoli izprememba do dneva, ko se vloži prošnja; dalje pravila in morebitni poslovnik za udeležitev pravil; razen tega dokaz, da se je glede potrditve izpolnilo vse, kar zahteva zakon; 2. Seznam imen in priimkov članov, ki jih je imelo društvo onega dne, ko se vloži prošnja; v seznamu mora biti naveden tudi poklic ali obrt ali trgovina, ki jo član izvršuje, dalje priimek in čin upraviteljev in ravnateljev ter onih oseb, ki so pooblašene, pogajati se na račun zavoda. Zadrugam, ki imajo več kakor tisoč članov, se lahko, ako za to same prosijo, dovoli, da predložijo namesto seznama knjigo svojih članov; 3. Obračun zadnjega leta in pri zadrugah, ki so se ravnokar ustanovile, položaj delnic, kakor je razvidno iz knjige članov. Opozarja se, da se neposredno preskrbovanje z živili onim, ki se pričujočemu pozivu do določenega dne ne odzovejo, ne bo poverilo. — V Trstu. — Deželna komisija za pregledovanje zadrug in konsumnih društev. Predsednik: inž. Ernesto Cohen

Zobozdravniški Ateljé
Dr. STENER
in
V. C. HANSEN
— GORICA —
Corso Vitt. Em. III. št. 34, I. n.
ordinira 9—12 - 2—16
- ob praznikih 9 - 12. -

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.
Tiskarna G. Juch v Gorici.
TISKARNA G. JUCH
Gorica, Via Morelli 14
SPREJEMA VSAKO
TISKARSKO DELO

Agrarni zadrugni konsorcij v Gorici
Zadruga z omejeno zavezo
Tekališče „Giuseppe Verdi“ št. 29 (Mestni dvorec)
Pri tem konsorciju se razprodajajo:
I. **KRMILA**: Oves, otrobi, moka za krmljenje, sezamove pogače, sol za živino.
II. **SEMENA ZA PAŠNIKE**: Različne vrste detelj, rastlin za krmljenje in vrtnin.
III. **GNOJILA**: napravljena umetno iz najboljših kemičnih snovi.
IV. **VITRIJOL IN ŽVEPLO**.
V. **PLUGI** znamke «Sack» in drugih ter razni poljedeljski stroji.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA
Banka za Julijsko Benečijo v Gorici
Anonimna družba - Društvena glavnica L 1.000.000
Agencije:
Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež,
Červinjan, Kormin, Tržič.
Depoziti - posojila - odračuni
Brezplačna emisija bančnih nakazov,
ki so vporabljeni po celem kraljestvu